

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 595 din 21.07.2021

Dosar nr.: 673/2020

Petiția nr.: 5832/23.09.2020

Petent:

Reclamați:

Obiect: Petentul reclamă abuzuri, fapte de încălcare abuzivă a deontologiei universitare din partea reclamaților din perioada 2016 – 2017.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul procedural ales al petentului

1.

Numele, domiciliul procedural ales al părților reclamate

2., **Academia Națională de Muzică "Gheorghe Dima"**, mun. Cluj Napoca, str. I.C. Brătianu nr. 12, jud. Cluj

3., **Academia Națională de Muzică "Gheorghe Dima"**, mun. Cluj Napoca, str. I.C. Brătianu nr. 12, jud. Cluj

II. Procedura de citare

4. Prin rezoluția nr. 30 din 13.11.2020 s-a dispus investigație în cauză, la sediul Academiei Naționale de Muzică "Gheorghe Dima" pentru clarificarea aspectelor reclamate, însă, urmare discuțiilor telefonice purtate cu petentul în data de 11.12.2020, s-a constatat că faptele ce fac obiectul dosarului s-au petrecut în anii 2016 – 2017, fără a se putea reține din clarificările oferite de petent, continuitatea tratamentului posibil de hărțuire din partea persoanelor reclamate.

5. Prin urmare, s-a decis retragerea dosarului din etapa de investigație și comunicarea către petent, în scris, a solicitării de clarificări.

6. Prin adresele nr. 5832/18.12.2020, respectiv 8105/18.12.2020 s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

7. Totodată, odată cu emiterea citației, prin adresa nr. 5832/18.12.2020, a fost supusă

atenției petentului excepția de tardivitate în conformitate cu prevederile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată și a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la eventuale abuzuri ce întrunesc elementele unor fapte de natură penală, competente în acest sens fiind organele de cercetare penală / instanța de judecată.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Petentul reclamă prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 5832/23.09.2020 încălcarea abuzivă a deontologiei universitare de către persoanele reclamate prin modul în care aceștia au înțeles să-și desfășoare activitatea administrativă și didactică, aducând prejudicii grave imaginii instituției.

9. Astfel, petentul face referire la implicarea familială în conducerea instituției unde este angajat, în ciuda faptului că unul dintre soți ocupă o funcție de conducere în instituție, ceea ce contravine flagrant normelor deontologice care interzic legături de rudenie de gradul I în aceeași instituție și în pofida cărora devine evident că soțul, din poziția de conducere pe care o deține, a participat la promovarea propriei soții, adică la dobândirea gradelor superioare didactic (prof. univ.) și științific (doctor și conducător de doctorat).

10. Petentul indică faptul că soția primului reclamat a devenit membru al Senatului instituției pe care îl prezidează soțul acesteia, ulterior secretar științific al Facultății Teoretice, membră în Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității, precum și secretar al Consiliului științific.

11. Petentul reclamă hărțuirea la care a fost supus urmare depunerii unei reclamații în data de 16 februarie 2016 la Comisia de Etică și Disciplină a instituției (nr. de înregistrare 264 din 16.02.2016) prin care semnală tot o hărțuire săvârșită de primul reclamat și de soția acestuia, întrucât, în acea perioadă, organul instituțional numit Comisia de Etică era un instrument personal al Președintelui Senatului instituției.

12. Evenimentele s-au desfășurat în mai multe etape sau, sub forma unui lanț de abuzuri administrative (legislative), întreprinse de către primul reclamat, cu intenția de a mușamaliza și chiar de a anula efectele legitime ale acțiunii sale și de a devia atenția spre alte obiective care ar urmări doar incriminarea sa; petentului i s-a sugerat să-și retragă plângerea de către anumite persoane apropiate reclamațiilor; analiza reclamației formulate s-a făcut în mod neconform.

13. Comisia de Etică și-a suspendat activitatea timp de 1 an și și-a reluat activitatea cu aceleași deficiențe în analiza reclamației depuse de petent.

14. Petentul precizează că toate evenimentele derulate l-au afectat grav, fiind nevoit să consulte un psiholog pentru deteriorarea stării generale.

15. În urma insistenței membrilor conducerii, și-a retras reclamația, cu condiția și promisiunea ca pe viitor să nu mai existe asemenea comportamente și atitudini îndreptate împotriva sa, în caz contrar, petentul considerându-se liber de a proceda la reluarea acțiunii și la difuzarea acestor informații prin expedierea lor către instituțiile abilitate să monitorizeze, gestioneze și soluționeze acte de abuz administrativ.

16. Petentul menționează cazul unei studente la Departamentul Muzicologie care a

evidențiat comportamentul reclamațiilor prin schimbul de mesaje din 5 și 6 mai 2016 între mama petentei care semnală comportamentul primului reclamat față de studenți, respectiv lipsa de atitudine și implicare din partea celui de-al doilea reclamat, în calitate de decan al Facultății Teoretice.

17. Petentul dorește să aducă completări în ceea ce privește conflictul pe care îl are cu primul reclamat, precizând că a fost sancționat cu avertisment scris în urma unei reclamații formulate de reclamat împotriva sa la Comisia de Etică pentru publicarea unui text muzicologic ("Radiografia unei invazii: evenimente, fapte, constatări") în revista clujeană "Tribuna" (nr. 331, 16-30 iunie 2016), în care petentul a calificat Festivalul "Sigismund Toduță", ediția a III-a, 15-21 mai 2016 ca fiind un "festival în familie" întrucât modul de desfășurare a Festivalului a presupus prezența primului reclamat, Președinte al Senatului instituției, în calitate de director al evenimentului, iar cel de-al doilea reclamat, în calitate de președintă a Fundației "Sigismund Toduță" care a figurat drept colaborator la organizarea Festivalului.

18. Petentul adaugă detalii referitoare la organizarea Festivalului în discuție, în ceea ce privește finanțarea din partea Consiliului Local Cluj – Napoca, participarea angajaților Academiei, a studenților, aspecte care vin, în opinia sa, în contradicție cu toate prevederile desfășurării normale ale învățământului universitar.

19. Petentul precizează că reclamația formulată împotriva sa a survenit după un an și jumătate de la data Festivalului, fapt care ar fi trebuit să o lovească de nulitate, întrucât în mod normal o abatere poate fi reclamată în termenul legal de 30 de zile, iar analiza acesteia nu a presupus convocarea și audierea sa ca persoană reclamată la ședințele Comisiei de Etică și a fost soluționată cu emiterea unei recomandări adresată Senatului Academiei (condus chiar de către primul reclamat, în a cărui subordine se află însăși Comisia de Etică și Disciplină) prin care se solicita votarea pedepsirii petentului prin avertisment scris în cartea de muncă, în condițiile în care pentru trei avertismente este desfăcut contractul de muncă.

20. De asemenea, petentul mai menționează că i-a fost respinsă cererea de transfer la Departamentul Muzicologie, respingere motivată de lipsa posturilor vacante la acel departament, deși în cazul celui de-al doilea reclamat a existat ca precedent o situație similară, fiind transferată de la Departamentul Compoziție – Dirijat la Departamentul Muzicologie.

21. Concluzionând, petentul dorește să sublinieze că atitudinile manifestate față de acesta de către anumiți membri ai corpului didactic, precum și de către membri ai conducerii au fost de-a dreptul ostile, aspect pe care dorește să-l evidențieze, citând remarcile care i-au fost adresate de-al lungul timpului.

22. Petentul nu a oferit răspuns la excepțiile invocate în cauză.

Sușinerile reclamatului

Sușinerile primului reclamat –

23. Prin punctul de vedere înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 307/15.01.2021, primul reclamat dorește să ofere următoarele clarificări:

- soția sa nu este membră a instituției Senatului și nu a fost în situație de subordonare, incompatibilitate sau de conflict de interese în raport cu funcțiile pe care le are sau le-a avut acesta.
- nu a participat în niciun fel la promovarea soției sale, care a susținut examenul de doctorat (în 2006) și concursurile pentru ocuparea posturilor didactice (în 2009 și 2016), potrivit prevederilor legale.
- nu l-a supus pe petent niciunei acțiuni de hărțuire sau jignire.
- Comisia de etică și deontologie profesională nu este și nu a fost vreodată „un instrument personal al președintelui Senatului Academiei”, întrucât acest for este subordonat Senatului, nu președintelui acestuia, iar senatorii sunt aleși de colectivele departamentelor, pe care le reprezintă. Conform Art. 306 din Legea educației naționale (nr. 1/2011), „*structura și componența Comisiei de etică universitară este propusă de Consiliul de administrație, avizată de Senatul universitar și aprobată de rector.*”
- Referitor la situația legată de cazul studentei., pe care o invocă petentul, reclamatul precizează că este complet denaturată, întrucât i-a oferit tot sprijinul său pentru a evita abandonarea studiilor.
- Începând cu anul 2016, a fost acuzat în mod repetat de petent de comiterea mai multor fapte, precum: „comportament inadecvat unui spațiu instituțional”, „impunerea autorității prin observații umilitoare la adresa educației sale”, „suspendarea atitudinii colegiale”, „abuz în serviciu”, „amenințare explicită cu măsuri de persecuție”, „hărțuire la locul de muncă”, „menținerea unei tensiuni psihice absolut contraproductive cu consecințe contraproductive” în ceea ce privește activitatea petentului, și, în final, pretinsa declarație verbală a sa prin care l-ar recomanda, într-o discuție ipotetic purtată la Rectoratul instituției, să-și caute de lucru în altă instituție. În acest sens, reclamatul precizează că discuția invocată nu a avut loc, nici acolo, nici în altă parte.
- În ședința Comisiei de etică din 24.07.2017, la care au fost invitate ambele părți, petentul a avut o atitudine ofensatoare și ostilă, atât față de reclamat, cât și față de membrii comisiei. Ca urmare, reclamatul precizează că a sesizat în scris Comisia de etică și asupra altor atacuri asupra familiei sale, aduse anterior în presă (revistele *Tribuna*, nr. 331, 16-30 iunie 2016, și *Actualitatea Muzicală*, serie nouă, nr. 7 iulie 2016), precum și acuze aduse instituției, pe pagina sa de Facebook. Astfel, Comisia de etică a propus conducerea instituției sancționarea petentului cu „avertisment scris”. Cu toate acestea, reclamatul adaugă că a trimis o scrisoare rectorului prin care i-a solicitat să nu pună în aplicare această hotărâre, pentru păstrarea climatului de colegialitate specific instituției de învățământ.
- de asemenea, reclamatul precizează că nu face parte din același departament cu petentul, nu predau aceleași discipline și nu au nicio legătură profesională sau de altă natură unul cu altul, iar de la ședința din 2017, nu s-au mai întâlnit.

24. În final, reclamatul își exprimă completa dezaprobare față de acuzele denigratoare care i se aduc și pe care le respinge în totalitate.

25. Reclamatul anexează următoarele documente:

- Adresa trimisă de reclamat către Comisia de etică în 10.08.2017.
- Procesul verbal al Comisiei de etică din 7.11.2017.
- Raportul Comisiei de Etică din 29.11.2017.
- Scrisoarea adresată rectorului din 22.12.2017.

Sușinerile celui de-al doilea reclamat –

26. Prin adresa nr. 469/21/01/2021, cel de-al doilea reclamat formulează punct de vedere, exprimându-și acordul ca soluționarea speței să se facă în lipsă și aduce următoarele precizări:

- De asemnarea, funcțiilor de conducere din Academie se face în conformitate cu Carta univrsitară și cu Regulamentul pentru alegerea membrilor structurilor și funcțiilor de conducere, documente publice postate pe site-ul Academiei.
- Cadrele didactice sunt evaluate anual de studenți, în conformitate cu Regulamentul privind evaluarea periodică a cadrelor didactice, ocazie cu care studenții au posibilitatea de a-și exprima în scris opiniile și să facă aprecieri asupra relației de lucru cu cadrele didactice. Fiecare an de studiu are un îndrumător de an care este liantul între studenți și conducerea facultății.
- Posturile didactice se ocupă numai prin concurs, la care se poate înscrie orice persoană care îndeplinește condițiile pentru ocuparea postului respectiv.
- În timpul celor 2 mandate de decan pe care le-a avut, în Facultatea Teoretică au fost respectate prevederile Metodologiei de organizare a concursurilor de ocupare a posturilor didactice și de cercetare.
- Conform Cartei Academiei, răspunderea pentru alcătuirea Planurilor de învățământ ale programelor de studii revine directorului de departament. Biroul Consiliului Facultății este cel care analizează și coordonează propunerile de corectare / completare a Planurilor de învățământ, în concordanță cu standardele ARACIS și cu necesitățile de pe piața muncii.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudenta

27. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

1. Constituția României:

- **Art. 1 Statul român:** *"(...) (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.

(...)"

- **Art. 4 Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni** *"(...) (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială."*

- **Art. 15 Universalitatea:** *"(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.*

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile."

- **Art. 16 Egalitatea în drepturi:** *”(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”*
 - **Art. 29 Libertatea conștiinței:** *”(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.
(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc. (...)”*
 - **Art. 30 Libertatea de exprimare:** *”(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.
(2) Cenzura de orice fel este interzisă.
(...)”
(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.
(...)”*
 - **Art. 41 Munca și protecția socială a muncii:** *”(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.
(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege. (...)”*
 - **Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți** *”(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.
(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”*
- 2. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare:**
- **art. 2 alin. 1:** *”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

3. Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008, Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

Principiile de analiză

28. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- *la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,*
- *la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

29. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

30. Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.¹

31. În conformitate cu dispozițiile art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”.

32. În conformitate cu prevederile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că „(1) *Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei*”.

33. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare *ratione tempore*, termenul prevăzut în art. 20 alin. 1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru

¹ A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.

Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare.

34. Din interpretarea acestor prevederi, Colegiul director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

Aplicarea principiilor la speță

35. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra posibilei discriminări prin încălcarea tratamentului egal, abuzuri, fapte de încălcare abuzivă a deontologiei universitare din partea reclamațiilor din perioada 2016 – 2017.

36. Colegiul ia act de excepțiile invocate în cauză, respectiv excepția tardivității introducerii sesizării pentru faptele anterioare datei de 23.09.2019 invocată din oficiu, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată și excepția de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la eventuale abuzuri ce întrunesc elementele unor fapte de natură penală, competente în acest sens fiind organele de cercetare penală / instanța de judecată.

37. Având în vedere faptul că petentul face referire la un tratament de hărțuire din partea reclamațiilor ce a presupus evenimente care s-au desfășurat în mai multe etape sau, sub forma unui lanț de abuzuri administrative (legislative) în perioada 2016 – 2017, Colegiul urmează a analiza cu prioritate excepția tardivității introducerii plângerii, corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore și decide admiterea acesteia, nefiind vorba de o faptă continuă. Petentul a sesizat C.N.C.D. la data de 23.09.2020.

38. Din interpretarea acestor prevederi, Colegiul director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

39. Prin urmare, având în vedere motivele expuse, susținerile părților și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul director constată că termenul de 1 an de la data săvârșirii faptei reclamate de petent a fost depășit, fapt pentru care urmează a admite excepția de tardivitate a introducerii plângerii în raport cu faptele care fac obiectul plângerii, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată.

40. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

41. În speța de față, Colegiul director reține că petentul reclamă încălcarea abuzivă a deontologiei universitare de către persoanele reclamate prin modul în care aceștia au înțeles să-și desfășoare activitatea administrativă și didactică la nivelul instituției de învățământ, aducând prejudicii grave imaginii instituției.

42. Astfel, petentul face referire la implicarea familială în conducerea instituției unde este angajat, în ciuda faptului că unul dintre soți ocupă o funcție de conducere în instituție, ceea ce ar reprezenta o încălcare a normelor deontologice care interzic

legături de rudenie de gradul I în aceeași instituție.

43. Colegiul ia act de susținerea petentului că, prin aceste fapte, s-ar fi comis o serie de abuzuri prin aplicarea de sancțiuni disciplinare sau prin exercitarea funcțiilor de către reclamați în mod abuziv, aspecte față de care decide că instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în raport cu aceste aspecte, nu poate analiza întrunirea elementelor infracțiunilor.

44. Examinând conținutul petiției și apărarea reclamatului, prin raportare la legislația aplicabilă în speță, Colegiul director constată că organele de cercetare / urmărire penală și instanța de judecată sunt competente pentru a analiza faptele angajatorului din perspectiva infracțiunilor.

45. Raportat la sfera de competență a C.N.C.D., în considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile în litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

46. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

47. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale*”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înlăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

48. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001², prin care Curtea Constituțională a reținut că: „*În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înlăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înlăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...”.*

49. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către C.N.C.D. în atribuțiile instanței judecătorești.

50. Prin urmare, având în vedere argumentația de mai sus raportat la aspectele prezentate de petent ca abuzuri, fapte penale, Colegiul director reține că instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă,

² Decizia Curții Constituționale nr. 322/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002.

nu se poate pronunța cu privire la modul în care se întrunesc în speță elementele unei infracțiuni.

51. Raportat la eventualele abuzuri catalogate drept fapte penale, încălcări ale legii de către reclamați în exercitarea funcțiilor pe care le dețin la nivel managerial al instituției de învățământ, atitudinile ostile manifestate față de petent de către anumiți membri ai corpului didactic, precum și de către membri ai conducerii, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, întrucât aspectele invocate de petent fac referire la eventuale abuzuri.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției tardivității introducerii sesizării invocată de reclamat pentru faptele anterioare datei de 23.09.2019;
2. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la faptele penale invocate;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 21.07.2021 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru (online), HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru (online), POPA Claudia Sorina – Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Red.: C.J. și C.M.I.

Data redactării: 29.07.2021

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

